

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 3Stk/5/2022
Identifikačné číslo spisu: 3020200140
Dátum vydania rozhodnutia: 30. marca 2022
Meno a priezvisko: JUDr. Katarína Benczová
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:3020200140.1

UZNESENIE

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, ako súd kasačný, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Benczovej a z členiek senátu Mgr. Kristíny Babiakovej a JUDr. Zuzany Šabovej, PhD., v právnej veci žalobcu: G. Š. Š., L. XX.XX.XXXX, J. D. XXX/XX, XXX XX P. P., zastúpený: JUDr. Martina Ľureková, advokátka s.r.o., IČO: 50 390 571, so sídlom Štefanovičova 12, 811 04 Bratislava, proti žalovanému (sťažovateľovi): Okresný úrad Trenčín, odbor opravných prostriedkov, so sídlom Hviezdoslavova 3, 911 01 Trenčín, za účasti: Mesto Trenčianske Teplice, IČO: 00 312 088, so sídlom Ul. Gen. M. R. Štefánika 4, 914 51 Trenčianske Teplice, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-TN-OOP1-2020/009177-003 zo dňa 27. februára 2020, v konaní o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 28Sa/11/2020-123 zo dňa 15. novembra 2021 v časti výroku o trovách konania, takto

r o z h o d o l :

I. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne č. k. 28Sa/11/2020-123 zo dňa 15. novembra 2021 v časti výroku o trovách konania zamietla.

II. Žalobcovi p r i z n á v a úplnú náhradu účelne vynaložených trov kasačného konania.

O d ô v o d n e n i e

O d ô v o d n e n i e

I. Priebeh administratívneho a súdneho konania

1. Krajskému súdu v Trenčíne bola dňa 13.05.2020 doručená správna žaloba žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-TN-OOP1-2020/009177-003 zo dňa 27.02.2020, ktorým žalovaný podľa ustanovenia § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „správny poriadok“) zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Okresného úradu Trenčín, odboru všeobecnej vnútornej správy, oddelenia priestupkov č. OU- TN- OVVS2-2019/029417 P. k.:2019/506-Tu zo dňa 08.10.2019, ktorým bol žalobca uznaný vinným zo spáchania priestupku proti majetku podľa ustanovenia § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch a bola

mu uložená pokuta vo výške 70 Eur, zároveň bol zaviazaný k povinnosti uhradiť trovy konania v paušálnej výške 16 Eur a k náhrade škody vo výške 200 Eur.

2. Vo vecnej súvislosti s napadnutým rozhodnutím žalovaný rozhodnutím č. sp. OU-TN-OOP1-2021/004083-045 zo dňa 14.04.2021 podľa ustanovenia § 62 ods. 1 písm. a/ správneho poriadku vyhovel návrhu žalobcu a povolil obnovu konania ukončeného žalobou napadnutým právoplatným rozhodnutím žalovaného č. OU-TN-OOP1-2020/009177-003 zo dňa 27.02.2020.

3. V obnovenom konaní dňa 11.06.2021 prvostupňový správny orgán vydal rozhodnutie č. OU-TN-OVVS2-2021/017438-022, ktorým konanie vo veci spáchania priestupku proti majetku podľa ustanovenia § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, ktorého sa mal dopustiť žalobca, zastavil podľa ustanovenia § 76 ods. 1 písm. c/ zákona o priestupkoch, nakoľko spáchanie skutku nebolo žalobcovi ako obvinenému z priestupku preukázané.

4. Krajský súd v Trenčíne uznesením č. k. 28Sa/11/2020-123 z 15. novembra 2021 podľa § 99 písm. d) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej aj „SSP“) zastavil konanie vo veci súdneho prieskumu rozhodnutia žalovaného č. OU-TN-OOP1-2020/009177-003 zo dňa 27.02.2020, pretože rozhodnutie orgánu verejnej správy bolo zrušené na základe mimoriadneho opravného prostriedku.

5. O náhrade trov konania rozhodol krajský súd podľa § 171 ods. 1 SSP tak, že žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania voči žalovanému, ktorý procesne zaviniel zastavenie konania. Procesné zavinenie zastavenia konania žalovaným bolo skonštatované vzhľadom na zistenie, že na základe mimoriadneho opravného prostriedku došlo k vydaniu nového rozhodnutia v prospech žalobcu.

II.

Argumentácia účastníkov v kasačnom konaní

6. Proti uzneseniu krajského súdu v časti výroku o trovách konania podal žalovaný kasačnú sťažnosť a žiadal, aby kasačný súd napadnuté rozhodnutie v časti výroku o náhrade trov konania zmenil tak, že žalobcovi trovy konania neprizná. Kasačnú sťažnosť odôvodnil tým, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g) SSP).

7. Sťažovateľ uviedol, že napadnuté právoplatné rozhodnutie sťažovateľa nebolo v konaní o obnove zrušené z dôvodu jeho nezákonnosti, ale z dôvodu, že nastal zákonný dôvod obnovy konania podľa § 62 ods. 1 písm. a) správneho poriadku, teda vyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré mohli mať podstatný vplyv na rozhodnutie a nemohli sa v konaní uplatniť bez zavinenia účastníka konania. V napadnutom konaní na správnych orgánoch žalobca tieto dôkazné skutočnosti nepredložil a tento nový dôkaz nebol ani žalobcom uvedený ako možný dôkazný prostriedok, ktorý by si správne orgány mohli vyžiadať. Takýto dôvod zrušenia preskúmaného rozhodnutia nemožno podľa sťažovateľa označiť za „procesné zavinenie zastavenia konania na správnom súde“ podľa § 171 ods. 1 Správneho súdneho poriadku zo strany sťažovateľa, pretože sťažovateľ nemal o dôkazoch predložených v konaní o obnovu v čase vedenia preskúmaného napadnutého konania žiadnu vedomosť.

8. Ku kasačnej sťažnosti žalovaného sa vyjadril žalobca podaním zo dňa 21. januára 2022. Uviedol, že je v prvom rade povinnosťou správneho orgánu pri rozhodovaní o priestupku viesť konanie tak, aby bol riadne zistený skutočný stav veci. Z celého konania a postupu v priestupkovom konaní, ako aj z vyjadrení predložených žalovaným v správnom súdnom konaní vyplýva, že žalovaný nepostupoval pri rozhodovaní o priestupku nestranne a v súlade s vyšetrovacou zásadou. Zdôraznil, že dôkaz, na základe ktorého žalovaný v konaní o obnove konania rozhodol v prospech žalobcu, bol od začiatku správneho konania v dispozičnej sfére údajného poškodeného a žalobca sa o existencii dôkazu dozvedel po podaní správnej žaloby až na základe vlastnej „vyšetrovacej“ činnosti.

9. Poukázal na to, že aj keď žalovaný nemal k dispozícii dôkaz, túto skutočnosť nie je možné pripočítať na ťarchu žalobcu, ktorý sa podanou správnu žalobou iba domáhal svojich práv. Žalovaný mal postupovať tak, aby získal všetky dostupné informácie a dôkazy potrebné pre riadne rozhodnutie v

priestupkovom konaní. Procesné zavinenie je potrebné posudzovať z objektívneho hľadiska, a to vo vzťahu medzi tým, čo žalujúca strana v konaní požadovala, resp. akého výsledku sa domáhala a výsledkom konania. V predmetnej veci sa žalobca domáhal zrušenia žalobou napadnutého rozhodnutia, k čomu v konečnom dôsledku došlo. Žalovaný teda de facto sám uznal, že žalobou napadnuté rozhodnutie je nezákonné. Zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada trov konania, ktoré by pri jeho riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zaviniť. Na záver uviedol, že ak by správny orgán postupoval v súlade so zásadami priestupkového konania a riadne by zistil skutočný stav veci, nevydal by správnu žalobou napadnuté rozhodnutie a žalobca by nebol nútený domáhať sa svojich ochrany svojich práv v správnom súdnom konaní.

III.

Posúdenie kasačného súdu

10. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší správny súd“) v súvislosti s otázkou zohľadnenia konštantnej judikatúry NS SR pri svojom rozhodovaní konštatuje, že rozhodovaciu prax NS SR možno na účely zabezpečenia kontinuity rozhodovacej činnosti a zabezpečenia právnej istoty považovať za rozhodovaciu činnosť kasačného súdu. V tejto súvislosti považuje aj vo vzťahu k aplikácii § 464 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“) za rozhodujúce, že odo dňa 1. augusta 2021 došlo k prechodu kompetencií zo správneho kolégia NS SR na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (kompetenčná kontinuita). V súlade s princípom právnej istoty a legitímnych očakávaní založených aj na ustálenej rozhodovacej činnosti najvyšších súdnych autorít [§ 5 ods. 1 SSP v spojení s čl. 2 ods. 1 až 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov], je kasačný súd viazaný doterajšou rozhodovacou činnosťou správneho kolégia NS SR.

11. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako súd kasačný podľa § 21 písm. a/ SSP v spojení s § 438 ods. 2 SSP, po tom, čo zistil, že kasačná sťažnosť bola podaná riadne a včas (§ 443 SSP a § 444 SSP), oprávnenou osobou na podanie kasačnej sťažnosti (§ 442 SSP), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 SSP), kasačná sťažnosť má predpísané náležitosti (§ 445 ods. 1 SSP a § 57 SSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie z dôvodov a v rozsahu uvedenom v podanej kasačnej sťažnosti podľa § 440 SSP, § 441 SSP a § 453 SSP a postupom podľa § 455 SSP bez nariadenia pojednávania dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalovaného nie je dôvodná.

12. V prejednávanej veci krajský súd priznal žalobcovi právo na náhradu trov konania podľa § 171 ods. 1 SSP v uznesení č. k. 28Sa/11/2020-123, ktorým podľa § 99 písm. d) SSP zastavil konanie z dôvodu, že preskúmané rozhodnutie orgánu verejnej správy ktorým bol žalobca uznaný za vinného zo spáchania priestupku bolo zrušené na základe skutočností, uvádzaných v návrhu na povolenie obnovy konania, teda v mimoriadnom opravnom prostriedku.

13. Podľa § 171 ods. 1 SSP ak účastník konania procesne zaviniť odmietnutie žaloby alebo zastavenie konania, správny súd prizná trovy konania ostatným účastníkom konania.

14. Úlohou kasačného súdu bolo vo svetle námietok žalovaného posúdiť správnosť záverov krajského súdu, ktorý ustálil procesnú zodpovednosť žalovaného za zastavenie konania vo veci návrhu na obnovu konania, zastaveného po tom, čo konanie vo veci priestupku, ktorého sa návrh na obnovu konania týkal skončilo zastavením podľa ustanovenia § 76 ods. 1 písm. c/ zákona o priestupkoch, nakoľko spáchanie skutku nebolo žalobcovi ako obvinenému z priestupku preukázané. Po oboznámení sa s prejednanou vecou dospel kasačný súd k záveru, že námietky žalovaného nie sú dôvodné a rozhodnutie krajského súdu má oporu v zákone.

15. Pri rozhodovaní o trovách konania vzniknutých v správnom súdnom konaní vo všeobecnosti platí, že náhradu nákladov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Zásada procesnej zodpovednosti za zavinenie (pôvodne § 146 ods. 2 a § 147 OSP) bola transformovaná do podoby vyjadrenej v § 171 SSP a znamená, že trovy je povinný platiť ten z účastníkov konania, ktorý zaviniť, že vznikli. Zmyslom zavedenia zásady zavinenia je zakotvenie

povinnosti sankčnej náhrady trov konania, ktoré by pri jeho riadnom priebehu nevznikli, uloženej rozhodnutím správneho súdu tomu, kto ich vznik zaviniel.

16. Pojem „procesné zavinenie“, použitý v ustanovení § 171 SSP, treba aplikovať a posudzovať výlučne z procesného hľadiska. Zásada zodpovednosti za zavinenie je inštitútom procesného práva, a preto rozhodujúcimi skutočnosťami pre posúdenie tejto zodpovednosti sú tie, ktoré vznikli po začatí súdneho konania. Pojem zavinenie je potrebné vyhodnocovať vo vzťahu k príčinnej súvislosti, v ktorom príčinou je správanie účastníka konania vedúce k skončeniu súdneho konania, a dôsledkom je vznik trov druhého účastníka konania. Pokiaľ jeden z účastníkov konania zaviniel, že konanie muselo byť zastavené, teda o veci nemôže byť meritórne rozhodnuté s dôsledkom jednoznačného záveru o dôvodnosti podanej žaloby, zásadne mu vzniká povinnosť nahradiť druhému účastníkovi vzniknuté trovy konania.

17. Pojem „procesné zavinenie“ je pritom nevyhnutné vykladať komplexne, v dôsledku čoho je za osobu, ktorá zaviniela zastavenie konania vo veci súdneho prieskumu napadnutého rozhodnutia považovaný aj žalovaný, rozhodnutie ktorého bolo zrušené v mimo odvolacom administratívnom konaní z dôvodu zistenia pochybenia v pôvodnom konaní, v ktorom bolo napadnuté rozhodnutie vydané. V tomto smere je ustanovenie § 171 ods. 1 SSP špeciálnym ustanovením a pravidlom vo vzťahu k § 170 písm. b) SSP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, ak bolo konanie zastavené.

18. V prejednávanej veci bol hlavným dôvodom podanej kasačnej sťažnosti nesúhlas sťažovateľa s právnym názorom o procesnom zavinení zastavenia konania žalovaným a následnom vzniku povinnosti náhrady trov s argumentáciou, že k zrušeniu a následnému vydaniu nového rozhodnutia v správnom konaní došlo po tom, čo bola povolená obnova konania na základe novoizisteného dôkazu, ktorý žalobca v pôvodnom konaní nepredložil a ani nenavrhol jeho vykonanie.

19. V prvom rade treba pripomenúť, že priestupkové konanie je špecifickým druhom správneho konania, upravuje oblasť správneho trestania, na ktoré je v zmysle čl. 1 ods. 2 Ústavy SR v nadväznosti na čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd potrebné aplikovať základné zásady vzťahujúce sa na trestné konanie. Účelom konania vo veci priestupkov je zistenie spáchania priestupku a následne vyvodenie záverov o zodpovednosti a sankcii. Ako vyplýva aj z vyššie uvedeného, v priestupkovom konaní je orgán prejednávajúci priestupok povinný čo najúplnejšie zistiť podklady pre rozhodnutie (vyšetrovacia zásada) tak, aby neboli žiadne dôvodné pochybnosti o prejednávanej veci, pričom prípadné pochybnosti sa vykladajú v prospech obvineného (zásada in dubio pro reo).

20. Pre záver o procesnom zavinení zastavenia konania boli dôvodne zohľadnené nasledujúce skutočnosti: Rozhodnutím Okresného úradu Trenčín, odboru všeobecnej vnútornej správy, oddelenia priestupkov č. OU- TN- OVVS2-2019/029417 P. k.:2019/506-Tu zo dňa 08.10.2019 bol žalobca v konaní začatý na základe oznámenia Mesta Trenčianske Teplice uznaný vinným zo spáchania priestupku proti majetku podľa ustanovenia § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch a bola mu uložená pokuta vo výške 70 Eur, zároveň bol zaviazaný k povinnosti uhradiť trovy konania v paušálnej výške 16 Eur a k náhrade škody vo výške 200 Eur. K spáchaniu priestupku malo dôjsť konaním žalobcu, ktorý mal úmyselne spôsobiť škodu tým, že po skončení funkčného obdobia primátora Mesta Trenčianske Teplice dňa 12.12.2018 neodovzdal v rozhodnutí špecifikovaný model tabletu, ktorý mu bol z majetku Mesta poskytnutý v súvislosti s vykonávaním funkcie primátora. V odvolaní proti tomuto rozhodnutiu podanom dňa 22.11.2019 žalobca okrem iného namietal, že rozhodnutie bolo založené len na základe jednej svedeckej výpovede a jedného čestného vyhlásenia, ktorých relevantnosť spochybňoval, správny orgán nevykonal žiadne iné relevantné dôkazy a ani zabezpečené dôkazy nevyhodnotil vo vzájomnej súvislosti. Rozhodnutie považoval za nezákonné, nepreskúmateľné a neobsahujúce zákonom vyžadované náležitosti výroku. Rozhodnutím žalovaného č. OU-TN-OOP1-2020/009177-003 zo dňa 27.02.2020, žalovaný podľa ustanovenia § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie. Správnu žalobou žalobcu doručenu Krajskému súdu v Trenčíne dňa 13.05.2020, sa

žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného z dôvodov v zmysle § 191 ods. 1 písm. d) e) g) c) SSP, v zásade obdobných s odvolacími dôvodmi.

21. Dňa 23.7.2020 žalobca podal návrh na obnovu konania - mimoriadny opravný prostriedok, z toho dôvodu bolo súdne konanie vo veci preskúmania rozhodnutia o priestupku zmysle § 100 ods. 1 písm. e) SSP prerušené. Návrh na obnovu konania bol podaný podľa § 61 ods. 1 písm. a) Na spochybnenie dôkazov rozhodujúcich pre záver o preukázaní spáchania priestupku (nevrátenie notebooku) , výpovede svedka I. Š. a čestného prehlásenia C.. Š. predložil Inventárny zoznam majetku Mesta Trenčianske Teplice ku dňu 19.11.2017, do ktorého bol zahrnutý aj sporný notebook, pričom predmetný doklad získal žalobca na základe žiadosti podľa infozákona zo dňa 26.4.2020 až dňa 20.5.2020.

22. Rozhodnutím Okresného úradu Trenčín , Odbor opravných prostriedkov zo dňa 14.4.2021 číslo spisu OU-TN-OOP1-2021/004083-045 bolo vyhovené návrhu na obnovu konania vo veci spáchania priestupku a obnova konania bola povolená. V dôvodoch rozhodnutia bolo uvedené, že na základe Inventarizačného zápisu predloženého k návrhu na obnovu konania všetci svedkovia potvrdili, že k dátumu 31.12.2017 sa na základnej škole v zriaďovateľskej pôsobnosti Mesta Trenčianske Teplice nachádzal počet notebookov zahrňujúci aj notebook za nevrátenie ktorého bol žalobca priestupkovo stíhaný a o ktorom žalobca tvrdil, že ho vrátil. Nakoľko sa jednalo o dôkaz spochybňujúci závery , na ktorých bolo založené rozhodnutie právoplatné rozhodnutie o priestupku, bolo uložené prvostupňovému správne orgánu v novom konaní opätovne vec prejednať a prehodnotiť svoje rozhodnutie vzhľadom na preukázané zistenia a platný právny stav.

23. Rozhodnutím v obnovenom konaní vo veci priestupku proti majetku zo dňa 11.6.2021 číslo spisu OU-TN-OVVS2-2021/017438-022 bolo konanie vo veci priestupku z ktorého bol žalobca obvinený zastavené, nakoľko k spáchanie skutku o ktorom sa koná nebolo obvinenému z priestupku preukázané. Z odôvodnenia rozhodnutia jednoznačne vyplýva, že rozhodujúcim dôkazom v konaní bol záver inventarizačnej komisie predložený žalobcom v návrhu na obnovu konania.

24. Po oznámení zrušenia súdom preskúmaného rozhodnutia v mimo odvolacom konaní správny súd konanie postupom podľa § 99 písm. d) SSP zastavil a žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 100% v zmysle § 171ods. 1 SSP.

25. Z opísaného priebehu správneho a súdneho konania je zrejmé, že procesne zaviniť zastavenie súdneho konania žalovaný, nakoľko jeho rozhodnutie bolo na základe návrhu na obnovu konania zrušené. Je teda dôvodné požadovať, aby nahradil žalobcovi trovy súdneho konania. Procesná obrana sťažovateľa, že žalobca mal predložiť dôkazy (Inventarizačný zápis) už v pôvodnom konaní je prejavom ignorancie základných zásad ktorými sa správne trestanie riadi. Správny orgán absolútne opomína základnú úradnú povinnosť orgánov objasňujúcich priestupok v priestupkovom konaní, a to konať z úradnej povinnosti v zmysle vyšetrovacej zásady tak, aby čo najúplnejšie zistil stav veci a v prípadoch pochybnosti o spáchaní skutku aplikovať zásadu in dubio pro reo. Správny orgán je povinný zistiť všetky skutočnosti, bez ohľadu či svedčia v prospech alebo neprospech obvineného účastníka. Neobstojí preto tvrdenie sťažovateľa, o nemožnosti pripísať mu procesné zavinenie, nakoľko sťažovateľ ani prvostupňový správny orgán pri svojej rozhodovacej činnosti dôkazným materiálom svedčiacim v prospech žalobcu nedisponovali.

24. Ako vyplýva z uvedeného, krajský súd vec správne posúdil, pokiaľ v bode 6 odôvodnenia uznesenia konštatoval, že na základe mimoriadneho opravného prostriedku došlo k vydaniu nového rozhodnutia v prospech žalobcu, teda došlo k zániku predmetu súdneho prieskumu, čím žalovaný zaviniť zastavenie konania a na základe toho krajský súd priznal žalobcovi trovy konania podľa § 171 ods. 1 SSP. Svoje rozhodnutie dostatočne odôvodnil, nakoľko dôkladne ozrejmil všetky súvisiace skutočnosti, ktoré ho viedli k priznaniu nároku na náhradu trov konania.

IV.

Záver

25. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky z uvedených dôvodov kasačnú sťažnosť sťažovateľa v napadnutej časti výroku o trovách konania zamietol (§ 461 Správneho súdneho poriadku).

26. O náhrade trov kasačného konania rozhodol Najvyšší správny súd Slovenskej republiky podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 SSP.

27. Senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.